

Pendulum

Cermaq

To radši budu dál mlátit prázdnou slámu,
než abych dny přežvykoval jako vůl,
jasně, že máš pravdu, že jen zase
rozbiju si tlamu a časem
budu mezi svými proti sobě sám
jako červ na dně řásně
v hřbetu mořský houby
jak v plotě kůl
jako novorozenec v keři šeříku

Zase jen rozbiju si zuby
o nepřesnou větu,
že jsem se chlubil světu cizím peřím

Že se moc vznáším
jak Baron Prášil
na vlastních koulích
který visej z Foucaultova kyvadla
Zem se mě snaží setřást jako býk
pevně se zdržím za madla
za hrdla lahví a ohbí úsměvů
jen abych nebyl
jen abych nebyl
jako vy

To radši budu dál mlátit prázdnou slámu,
než abych dny přežvykoval jako vůl,
jasně, že máš pravdu, že jen zase rozbiju si zuby,
že jsem se moc chlubil cizím peřím
toho, kdo stojí opodál
a na koho ne z cela pevně věřím
a stejně si jeho peří do srdce zabodám
jako když zdobíš ikebanu
ale já i kdybych chtěl tak stejně nepřestanu
protože se bojím, zbabělej mám strach
přežvykovat dny jak slámu a neztrácet se ve hvězdách

:Tak radši držím noci pevně v bocích
a v pase je lámu a jediný, co mě teď mrzí je,
že tě zklamou a že ti jednou budu jedno
a že to jednou bude brzy.:

Nevím, proč je tělo často
rychlejší než duše,
i když je duše zkušenější a
možná právě proto,
možná právě proto,
motám se ulicemi jak zbloudilý foton,
snažím se dostat k jádru věci,
ale ani tam už nejsi.

Jak by to zpíval Novotňák
- už přeci nejsme velcí
nebo tak nějak, já nevím,
mě šel spíš vždycky bohužel macatej patos
než čerstvej závan ironie,

ale co teď na tom,
ať žije, ať žije
proč si nepřipíjet
černým škodolibým vínem,
který se line z pípy jako rouno
mě se to líbí, mě se to snad líbí
dokola dělat stejný chyby?
Alespoň v něčem neumět couvnout.

Toulat se černým vyhnanstvím noci,
který je daleko širší než Sibiř,
dokola dělat stejný chyby,
jasně, že máš ve všem pravdu
i v tom, že se takhle jednou v noci ztratím,
ale já musím zkusit tu noc přejít,
musím v ní někde zpopelnit svou lásku,
než se v mně zvrátí,
než v chladném žáru dne sám zuhelnatím.

:Že se moc vznáším
jak Baron Prášil
na vlastních koulích
který visej z Foucaultova kyvadla
Zem se mě snaží setřást jako býk
pevně se zdržím za madla
za hrdla lahví a ohbí úsměvů
jako bych nebyl jako vy:

A proč piješ ?
Protože se stydím.
A proč se stydíš, stydíš, stydíš?
Protože piju, piju, piju.
A proč piješ, piješ, piješ, piješ, piješ, piješ ?
Protože se stydím, stydím, stydím, stydím, stydím, ..
A proč se stydíš, stydíš, stydíš, stydíš, stydíš, stydíš, stydíš?
Protože piju! Protože...